

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Raisa Moroi vs. Vitalie Căldăraru, Primăria or. Nisporeni, Consiliul or.
Nisporeni, intervenienți accesorii Petru Moroi și Olina Căldăraru
cu privire la apărarea dreptului de proprietate,
împotriva deciziei din 08 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2ra-677/25

NR. PIGD 2-22152412-01-2ra-17092025)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Ungheni, jud. V. Stratulat
Instanța de apel: Curtea de Apel Nord, jud. E. Grumeza, N. Costăș, I. Parii

19 august 2026

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Raisa Moroi,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Elena Croitor,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 18 octombrie 2022, Raisa Moroi a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitalie Căldăraru, Primăriei or. Nisporeni și Consiliului or. Nisporeni cu privire la apărarea dreptului de proprietate.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată s-a menționat că, începând cu anul XXXX, locuiește în XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, unde a procurat, prin contractul de vânzare-cumpărare din XXXXXXXX, un lot de teren cu suprafața de 900 m.p., pentru construcția casei de locuit. În calitate de vecin al acesteia este Căldăraru Vitalie, domiciliat în XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.
3. A susținut că, în ultimii ani, pârâtul, fără a respecta hotarul dintre proprietăți, a amplasat sub pereții casei sale un rezervor metalic și alte bunuri, iar apa pluvială de pe acestea se scurge pe peretele casei, cauzându-i fisurarea. Deși i-a solicitat în repetate rânduri să își înlăture bunurile de pe terenul său și de lângă peretele casei, pârâtul a refuzat, fapt ce a generat conflicte între aceștia.
4. Reclamanta a indicat că s-a adresat în repetate rânduri Primăriei or. Nisporeni în vederea soluționării problemei, însă fără rezultat. Totodată, susține că, după obținerea extrasului din Registrul bunurilor imobile, a constatat că din suprafața de 900 m.p., a terenului procurat i-ar fi fost atribuită în mod ilegal o suprafață de 0,0129 ha, astfel încât în extras figurează o suprafață de 0,0771 ha, care nu corespunde suprafeței indicate în contractul de vânzare-cumpărare din XXXXXXXX.
5. În susținerea pretențiilor sale, reclamanta a invocat importanța și protecția juridică a dreptului de proprietate, consacrate, în special, de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Declarația Universală a Drepturilor Omului și Constituția Republicii Moldova. A susținut că urmărește înlăturarea obstacolelor create de pârât în exercitarea dreptului său de folosință asupra terenului.
6. În drept, reclamanta a invocat prevederile art. 5, 7, 38, 166 și 167 din Codul de procedură civilă și art. 16 și 585 din Codul civil și a solicitat obligarea pârâtului să nu creeze obstacole și să nu tulbure folosința lotului de teren cu suprafața de 900 m.p. (0,09 ha), situat în

XXXXXXXXXX, procurat în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din XXXXXXXX.

7. Prin încheierile protocolare din 04 mai 2023 și 20 iunie 2023, instanța, în temeiul art. 62 și 67 CPC, a atras în proces pe Căldăraru Olină, în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului, și pe Moroi Petru, în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantului, explicându-le dreptul de a interveni în proces în calitate de copârât, respectiv coreclamant.
8. Prin hotărârea din 30 aprilie 2024 a Judecătoriei Ungheni, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată. Totodată, s-a admis cererea pârâtului Căldăraru Vitalie privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică și s-a încasat de la reclamanta Moroi Raisa, în beneficiul pârâtului Căldăraru Vitalie, suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.
9. La 16 mai 2024, Raisa Moroi a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 30 aprilie 2024 a Judecătoriei Ungheni, prin care s-a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.
10. Totodată, la 30 mai 2024, Petru Moroi a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 30 aprilie 2024 a Judecătoriei Ungheni, prin care s-a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.
11. Prin decizia din 08 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord, s-au respins cererile de apel declarate de Raisa Moroi și Petru Moroi, fiind menținută hotărârea din 30 aprilie 2024 a Judecătoriei Ungheni.
12. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, prima instanță a stabilit corect circumstanțele relevante pentru soluționarea cauzei și a aplicat corespunzător normele de drept material și procedural, motiv pentru care a respins acțiunea.
13. Instanța de apel a constatat că reclamanta este proprietara imobilului situat în XXXXXXXXXXXXXXXX, însă, potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, terenul cu nr. cadastral XXXXXXXXXX are suprafața de 0,0771 ha. Totodată, terenul imobilului învecinat, situat la nr. XX, aparține Olinei Căldăraru, mamei pârâtului Căldăraru Vitalie.
14. Colegiul a apreciat ca fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe potrivit căreia acțiunea urma a fi înaintată împotriva Olinei Căldăraru, în calitate de proprietar al terenului învecinat. Reținând că pârâtul Căldăraru Vitalie este fiul proprietarei și locuiește în imobilul respectiv, instanța de apel a constatat că acesta nu poate fi considerat pârât necorespunzător, în condițiile în care reclamanta susține că anume prin acțiunile sale îi sunt create obstacole în exercitarea dreptului de folosință asupra terenului.

15. Cu toate acestea, instanța de apel a considerat că acțiunea negatorie este neprobată. Deși reclamanta a susținut că pârâtul a amplasat o cisternă și alte obiecte pe terenul său, la materialele cauzei a fost anexat doar un foto-tabel cu imaginea cisternei, fără acte de constatare, rapoarte de specialitate sau expertiză însoțite de reprezentare grafică, care să confirme că aceasta este amplasată pe terenul reclamantei. Prin urmare, susținerile reclamantei privind tulburarea dreptului de proprietate au fost apreciate ca fiind declarative și lipsite de suport probator.
16. În ceea ce privește suprafața terenului, instanța de apel a constatat că, potrivit înscrierilor cadastrale, terenul reclamantei are suprafața de 0,0771 ha, iar nu 0,09 ha.
17. Referitor la solicitarea de restabilire a hotarelor la suprafața de 0,09 ha, Colegiul a reținut că aceasta excede obiectului acțiunii negatorii și nu putea fi examinată în apel, în temeiul art. 372 alin. (3) CPC.
18. Totodată, a indicat faptul că, în cazul în care reclamanta consideră că a fost privată ilegal de o parte din teren, aceasta este în drept să-și valorifice pretinsul drept printr-o acțiune civilă distinctă, în condițiile art. 16 din Codul civil.
19. În aceste circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a respins întemeiat acțiunea, întrucât tulburarea dreptului de proprietate nu a fost demonstrată prin probe pertinente.
20. Cu privire la cheltuielile de judecată, Colegiul a constatat că pârâtul a prezentat mandatul avocațional și bonul de plată care confirmă achitarea sumei de 3 000 lei pentru asistență juridică și, în temeiul art. 94 și 96 CPC, a apreciat ca fiind întemeiată încasarea acestei sume de la reclamantă.
21. În consecință, Curtea de Apel a respins apelurile și a menținut fără modificări hotărârea Judecătoriei Ungheni din 30 aprilie 2024.
22. La 17 septembrie 2025, Raisa Moroi a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 08 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord, iar la 06 octombrie 2025 a depus cerere suplimentară de recurs, prin care s-a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.
23. În motivarea recursului au fost reiterate circumstanțele invocate anterior la examinarea cauzei în prima instanță și instanța de apel, fiind accentuat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea.
24. În drept, s-au invocat prevederile art. 437, art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

25. Pe parcurs, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat.
26. Însă, până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, intimații nu au făcut uz de dreptul său procedural de a depune referința.
27. Totodată, la 24 aprilie 2026 în adresa instanței a parvenit o referință din partea Raisei Moroi, însoțită de unele documente, însă aceasta nu a fost semnată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.”

29. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

30. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

31. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

32. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul declarat de către Raisa Moroi a fost înaintat în termen. Or, decizia integrală din 08 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord, i-a fost comunicată avocatului recurentului la 22 iulie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 17 septembrie

2025, adică în interiorul termenului de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.
35. Astfel, procedura admisibilității recursului va consta în verificarea existenței unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.
36. Completul de judecată notează că, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432 din același Cod.
37. Potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă dacă este vădit neîntemeiată.
38. Această normă oferă Curții o prerogativă de filtrare a recursurilor care nu conțin o motivare suficientă în drept, nefiind apte să declanșeze un control de legalitate în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă.
39. Într-o apreciere particulară a motivelor de recurs, Completul constată că acestea nu întrunesc exigențele unei motivări conforme cu cerințele legale, întrucât exprimă în esență dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel, fără a invoca sau demonstra încălcări veritabile ale normelor de drept material sau procesual.
40. Curtea Supremă de Justiție menționează că, în sensul prevederilor lit. e) art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, noțiunea de hotărâre arbitrară ori de apreciere vădit nerezonabilă a probelor urmează a fi stabilită în coraportul dintre mai multe principii.
41. Pentru a elucida înțelesul textului „hotărâre arbitrară” din art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție ține cont, inclusiv, de sensul atribuit acestei noțiuni de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, de exemplu, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea Europeană a notat că o decizie judecătorească este arbitrară dacă, în esență, nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii. Curtea Europeană consideră că o asemenea decizie reprezintă o „denegare a dreptății”. De asemenea, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, Curtea Europeană a notat că se poate considera că printr-o decizie judecătorească a fost comisă o „eroare vădită” dacă instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar

comite-o vreodată și că aceasta este aptă să perturbe caracterul echitabil al procedurii.

42. Subsidiar, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” se referă la aprecierea probatoriului. Pentru admiterea unui recurs în baza acestei sintagme este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: a) hotărârea să se bazeze pe o apreciere eronată a probelor; b) aprecierea să fie vădit nerezonabilă; c) hotărârea contestată se bazează în mod determinant pe această apreciere.
43. Prin urmare, nu orice eroare în aprecierea probelor poate duce la admiterea recursului în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată. Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.
44. În ceea ce privește critica referitoare la o pretinsă apreciere arbitrară a probelor, art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța constată că probatoriul a fost analizat de instanța de apel în mod complet și motivat. Simpla reiterare sau reformulare a propriei versiuni asupra faptelor nu echivalează cu o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.
45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă faptul că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.
46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul declarat de către Raisa Moroi conține obiecții de fapt și de drept similare circumstanțelor expuse în fața instanței de fond și de apel, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Nord, fiind apreciate în modul corespunzător, iar în rezultat respinse.
47. Totodată, recurentul nu se poate limita la o simplă reiterare a circumstanțelor de fapt și/sau a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Nord și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.
48. La caz nu se identifică nici o eroare manifestă sau arbitrară în examinarea probelor, iar recurentul nu demonstrează caracterul determinant al presupusei erori asupra soluției adoptate.

49. Completul menționează că, în cazul din speță circumstanțele cauzei au fost analizate și apreciate de către instanța de apel în modul corespunzător, care nu au fost combătute de către Raisa Moroi în cerere de recurs.
50. Așadar, recursul nu tinde să declanșeze un control de legalitate veritabil, ci exprimă o nemulțumire subiectivă față de soluția instanțelor ierarhic inferioare, camuflând obiecțiile de fond, în argumente formale de procedură.
51. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de Raisa Moroi împotriva deciziei din 08 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Elena Croitor

Ion Munteanu